

Hvor klart dog stjernes ses i nat

Hvor klart dog stjernen ses i nat,
skønt alt er lys og dug.

Ved rummets rat en sømand sat
i blege bølgevug.

Mens kornet falder tæt og tyst
med stridigt blandet hår,
og danmarks store varme bryst
i ømme storme går.

Det damper af den stille bugt
fordybet i sit spejl.

Og dyndet lugt og lugt af frugt
samsmelter om et sejl.

Mens kornet falder.....

Åh, hviskestilhed! Barnets leg
er somrens eget løb.

Dets lille jeg, det rækker sig
som planten i sit svøb.

Mens kornet falder.....

Det gror og higer, hvor man ser,
ind under tæppets flig,
bag fjer, i ler, hvor frødun sner
og verden modnes rig.

Mens kornet falder.....